

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā
Redakcija un kantone: Rīga, Pils ielā Nr. 9,
dz. 8 (blakus bij. Nodokļu dep.). Darba
laiks katru dienu no pl. 12—15.
Abonēšanas maksa par 1 mēn. 20 pfen.,
par 3 mēn. 60 pfen.
Pasta tekotā rēķina 21175.

Šķēršļu josla

Boļševiku varas gadā bieži runāja par šķēršļu joslu, kas bija viena no GTO norma kompleksa disciplinām. «Pārvarot šķēršļu joslu, katrs fizikultūrists iegūst neatsveramas militāras zināšanas un teicami sagatavojas dzimtenes aizsardzībai», tā toreiz leņņi uzsvēra boļševiku sporta vadītāji. Kāda tad isti bija šķēršļu josla? Virsējiem ar šauteni rokās gabalu nācās rāpot pa zemi (sievietēm rūpošana un šautenes nēsāšana atbilda), pietam pēc iespējas ātrāk, lai zudumā neietu vērtīgas sekundes, jo 150 m garā distancē bija jāveic noteiktā laikā. Pēc tam jāskrien pa balni, jāpārlec metru augsts šķērslis, jāpārķāp 1,5 m augsts žogs, jāiemet granāta grāvi un jādur mērķi. Ja daži par šo disciplīnu smīnēja, tad tas tomēr nebija pareizi. Šāda šķēršļu josla jaunatnes audzināšanā var spēlēt svarīgu lomu. Vienīgi sievietēm šāda veida militāra sagatavošanās ir lieka, jo fiziskā audzināšana tās sagatavo citiem uzdevumiem. Kultūras tautu sievietei nav jāaug par plintnieci, kā tas ir padomijā, bet jāpilda sievietes — mātes pienākumi un jārūpējas par bērniem.

Pie šķēršļu joslas negatīvs bija tas apstāklis, ka boļševiki nemācēja vērtīgo ideju realizēt — vāju organizācija visu izjauc.

Šķēršļu pārvarēšanai jaunatnes fiziskā audzināšanā ir svarīga nozīme. Visās pasaules armijās karavīri mācās šķēršļu pārvarēšanu, pie tam ne tikai tadē, ka tam var būt svarīga nozīme kaujas apstākļos, bet gan tadē, ka šķēršļu pārvarēšana ļoti vispusīgi attīsta ķermeni. Ja kādam bijusi izdevība atrasties hādā no karavīru pulku sētām, tas, droši vien, būs ievērojis balvas, grāvjus, dēļu žogus un citus šķēršļus. Tur karavīri ikdienas treniņās šķēršļu pārvarēšanā.

Kā jau aizrādīts, šķēršļu pārvarēšanai piekrit ļoti svarīga nozīme jaunatnes fiziskā audzināšanā. Kā vācu jaunatne pārvar šķēršļus, gan individuāli, gan kolektīvi — cits citam palīdzot, to varējam vērot vācu kultūras filmā «Veselīga jaunatne — spēcīga tauta». Šķēršļu pārvarēšana veicina muskuļu darbību, ierosina fantāziju, vingrināšanu, orientēšanu, ātru izlemšanu un drosmi. Pārvarot šķēršļus, cilvēka muskulatūra nav sasprindzināta, kā tas ir dažādos sporta veidos. Tas, protams, ļoti svarīgi, jo atbrīvot muskuļi ir visu panākumu avots.

Šķēršļu pārvarēšana nostāda jauniešus neparastu uzdevumu priekšā, sevišķi tad, ja jauniešiem pārvar dabīgus šķēršļus — kalnus, lejas, grāvjus. Arī minētā filmā redzam bērņus skrīenam pa kalniem un lejām no nogāzēm. Ja nu bērņus savā fantāzijā, kas vispār ir iedomām bagāta, pieņem, ka viņš vajā lenādmieka, vai arī uzbrūk tam, viņa gaita kļūst piesardzīga un uzmanīga.

Šie vingrinājumi rada arī drosmi, jo daži šķēršļi nebūt nav viegli — kā nolēšana no augsta žoga, un plata, ar ūdeni pildīta, grāvja pārvarēšana. Lai šķēršļi tomēr veikta, jāpārvar bāļu sajūta, citādi nekas neizdosies.

Visi šie faktori — spēks, veiklība, apķēriba, drosmis, fantāzija ir nepieciešami katram jauniešim. Tie nepieciešami visai tautai, kurās stiprumu sastāda veselīgie un spēcīgie jaunieši. Tauta gaida, ka viņas bērņi augs veseli, spēcīgi un droši, kas mīlēs savu dzimteni un ik brīdī būs gatavi visa ziedot tās labā. Jaunatnes pienākams ir tādāt augt. Visu šo īpašību stiprināšanā un iegūšanā lieku atbalstu sniedz šķēršļu pārvarēšana. Tadē, tai arī ir tik svarīga nozīme jaunatnes fiziskā audzināšanā.

Vācu karavīrs Bauch otro reizi uzvar Tjasto

VEF BOKSERI ZAUDE SASTĀDĪTĀI VIENĪBAI 7—9.

VEF un sastādītās vienības spēkošanās ievadīja jauno mušsvaru Knopa (VEF) un Stuga (sastādītā) cīņa. Straujā sacensībā noteiktu punktu uzvaru atzīmēja augumā pārākais Stugis. Viņš rādīja it teicamu cīņas veidu. Ar interesi jāseko talantīgā Stuga turpmākām gaitām ringā.

Gaļa svarā Timmermaņa (VEF) un Kuška (Sastādītā) cīņa noslēdzās jau 1. gājienā. Rādītāis Timmermanis, kas kā izcils mušsvars un gaišsvars pazīstams vairāk kā 10 gadus, jauno Kušku ar spēcīgiem sitienu pārsēdza jau pirmajās minūtēs, novedot Kušku tuvu knock-out'am. Ringa tiesnesis 1. rounda beigās cīņu pārtrauca, piešķirot uzvaru Timmermanim.

Spalvas svarā vienu no vakardienas interesantākām cīņām absolvēja šīs kategorijas meistars Dreifogelis (VEF) ar gaļa svara meistaru T. Ozoliņu (Sastādītā). Pēc uzmanīgā un lēnā 1. gājiena, abi pretinieki skatītājus pārsteidza 2. roundā, kad viņi dedzīgos uzbrukumos abi centās pārņemt iniciatīvu. Pirmam izturības aprūka Dreifogelim, un 3. gājienā jau teicās noteikts T. Ozoliņa pārākums. Viņš guva pelnītu uzvaru pēc punktiem. No visiem bokseriem, kas vakar cīnījās, T. Ozoliņa darbība varēja skatīt visredzamāko progresu. Tas nopietnā un sistemātiskā treniņa rezultāts.

Vieglā svarā Klusovs (Sastādītā) guva uzvaru bez cīņas pret Kušneru (VEF). Tiešām jābrīnās par Kušneru. Viņš piedalījās sacīkšu dalībnieku parādē, bet tad pēkšņi atteicās kāpt ringā. Šis pie tam nav Kušneram pirmais tāds gadījums. Kušneram var ieteikt tikai vienu — ja nav drosmes cīnīties pret pārāku pretinieku, tad nav vērts nest arī boksera vārdu.

Izpārdotā Rīgas cirka namā vakar risinājās pirmās ziemas sezonas boksa sacīkste. Vairāk kā 2000 skatītāju norādījās VEF bokseru sacensībās ar pārējo darba vietu sastādīto vienību. Kopvērtējums 9—7 uzvaru guva sastādītā vienība; kurās bokseri izrādījās labāk sagatavoti. Viņi savus pretiniekus ievērojami pārsēja izturības ziņā. VEF bokseri tikai pirms pāris nedēļām uzsākuši treniņus, kādēļ vakar viņi vēl nevarēja būt savā labākā formā. Sacīkstēs piedalījās arī 2 vācu karavīri — Rīgas meistars Bauch un Mey. Visu uzmanības centrā izvirzījās Bauch revanšcīņa ar mūsu pusvidējā svara vecmeistaru Tjasto. Tāpat kā Rīgas meistarsacīkstēs, arī šoreiz uzvara piekrita enerģiskajam un izturīgam Bauch. Vakardienas sarīkojuma apliecināja, ka pašreiz mūsu boksa pārceis krīzī smagā un pusmagā svarā, kur nebija neviena dalībnieka.

Tā kā nebija neviena sacensona pusmagā un smagā svarā, tad ne mazāk kā 3 cīņas notika pusvidējā svara kategorijā. Sivāko sacensību absolvēja Sprogis (VEF) ar Čerņavski (Sastādītā). Mūsu pusvidējā svara meistars — Sprogis šoreiz nebija pietiekami trenējies. Viņa trāpījumi gan cīrāķis sasniegta mērķi kā Čerņavski sitienu, bet jau 2. gājienā Sprogim sāka trūkt izturības. Viņš vēl sapēma 2 piezīmes par pretinieka turēšanu. Čerņavskis beigās sevi pierādīja par izturīgāko un enerģiskāko sacensoni. Tiesnešu lēmums Sproga-Čerņavski cīņu atzina par neizšķirtu, kaut gan mazliet pārāk šoreiz šķita Čerņavskis. Vāju boksu sniedza Jansona (VEF) un Liča (Sastādītā) sastapšanās. Punktu uzvara piekrita kustīgākajam Ličim. Viens no mūsu bokseriem, kas visilgāk redzams ringā — Adamsons (VEF) kā pretinieku sapēma Rozentālu (Sastādītā). Ar pirmo skatu Adamsonu šoreiz bija grūti pazīt, jo viņš uzauzējās pakuplas ūsas. Adamsons atzīmēja uzvaru pēc punktiem. Viņš bija noteiktāks uzbrucējs. Rozentālu cīnoties mūsu bokseris rindās redzam jau pāris gadus. Viņš piesavinājies it teicamu tehnisko gatavību, bet trūkst Rozentālam ista bokseja — cīnītāja sirds. No katra labāka

pretinieka viņš it kā baidās. Arī vakar šī īpašība galvenokārt izšķīra Rozentāla zaudējumu. Labākais vēlējums, ko dodam simpātiskam Rozentālam: turpmākās gaitās ringā ir kļūt drošākam un bezbailīgākam. Viens otrs pretinieks jau nemaz nav tik neuzvarāms, kā viņš šķiet. Vajaga tik pašam būt drošam par savām spējām. Kādēļ skatītāji pēc Adamsona-Rozentāla cīņas svilpa? Vai viņi bija saskatījuši Rozentāla parākumu? Šoreiz gan liekās taisnība atradās tiesnešu pusē.

Vidējā svarā Kleistbergs (VEF) pārliecinoši izpunktēja Mengeli (Sastādītā). 3. roundā Mengelis tik tikko paglābās no knock-out zaudējuma. Viņš bija pie zemes līdz 9, tad tomēr piecēlās un varonīgi izturēja līdz beigām. Kādreiz Kleistbergā mēs saskatījām spožu bokseja talantu, bet tagad šķiet viņš savā spēju kāpuma jau apstājies. Sekmes Kleistbergs mēģina gūt tikai «enā ceļā» — uzbrūkot strauji pretiniekam ar garjiem sitienu. Spēcīgākam bokseram katrā ziņā pret šādu vienpusīgu cīņas veidu vieglī pastāvēt. Kleistberg, vairāk vērības tehnikai un sitenu dažādībai, tad protams neizpaliks vēl ievērojamāki panākumi. Kleistbergā-Mengela sastapšanās arī noslēdza VEF — Sastādītās vienības

sacensību, 8 cīņās sastādītās vienības bokseri atzīmēja sev labvēlīgu 9—7 rezultātu.

Spraigi risinājās abas cīņas, kur mūsu bokseru pretinieki bija vācu karavīri. Vieglā svarā vācu karavīrs Mey cīnījās ar mūsu mušas svara meistaru A. Ozoliņu, kas tagad pārgājīs gaija svarā, kaut arī Mey spēcīgāks un pārāks svarā, tomēr «mazais» Ozoliņš pret viņu spēja cīnīties ļoti sekmīgi. 1. roundā gan pārāk šķita Mey, bet abos pēdējos gājienos pārsvars nosvērās Ozoliņa pusē. Viņš atvairot Mey uzbrukumu tūlīt teicami prata pāriet pretuzbrukumā. A. Ozoliņam piekrita neliela, bet pelnīta uzvara pēc punktiem.

Pusvidējā svarā revanšcīņā sastapās Rīgas meistars, vācu karavīrs Bauch ar mūsu eksmeistaru Tjasto. Viņu spēkošanās izvērtās par vakardienas sasprindzinātāko cīņu. 1. rounds aizritēja vēl samērā uzmanīgā sacensībā, bet 2. gājienā enerģiskais Bauch sāka neatlaidīgu uzbrukumu sēriju. Tas pārsteidza Tjasto. Viņam atlika tikai aizsargāties. 2. rounds noslēdzās ar noteiktu Bauch pāsvāru. Pēdējā gājienā vēl Tjasto mēģināja atgūt zaudēto. Šķita, ka ringā atgriezies straujuma un izturība nepārsēja mais seno dienu Tjasto. Pret Tjasto uzbrukumiem Bauch tomēr ļoti teicami aizsargājās. Tjasto pārākums 3. roundā neteicās tik liels kā Bauch pārsvars 2. gājienā. Tjasto nepaspēja visu zaudēto atgūt. Punktu vērtējums runāja par labu Bauch. Viņš arī šoreiz revanšcīņā uzvarēja ar punktu pārsvaru.

Kā ringa tiesneši vakar darbojās Budovskis un Lillēnurs. Teicami, bez kļūdām bija punktu tiesnešu spriedumi, ko boksa sportā mēs līdz šim esam piedzīvojuši tik reti.

Alfreds Bite uzvar Alfonsu Bērziņu

Vakar bij. ASK laukumā, 1000 akatītāju klātbūtnē, notika ziemas sporta sezonas atklāšanas sacīkstes ACS «Atpūta un dzīvotprieks» sporta daļas sarīkojumā. Kaut gan bija atkusnis, tomēr ledus klājs izrādījās ļoti gluds, uz kura tad savas spējas rādīja mūsu labākie ātrslidotāji, ledushokejisti un daiļslidotāji.

Ātrslidošanā pārsteigumu sagādāja 300 m skrējienis. Notika tā, ka Alfreds Bite uzvarēja Alfonsu Bērziņu. Abi viņi skrēja vienā pāri, Bites uzvara izšķīrās tikai pēdējos metros par nedaudziem centimetriem. Bērziņa kāja vēl nejutās pietiekoši spīrgta, tadē, viņam nākas grūti veikt īsās distances. Tabaks, skrīenot vienā pāri ar Abolu, panāca uzvaru 300 m slidojumā 1. klases ātrslidotāji sasniedza šādus

rezultātus: 1. Alfreds Bite 27,6 sek.; 2. Bērziņš 27,6; 3. Tabaks 28,7; 4. Krastiņš 29,7; 5. Belinš 29,4; 6. Abols 29,8. 3000 m slidojumā Bērziņš kā pretinieku sapēma Abolu, Tabaks — Krastiņu un Belinš — Biti. Bērziņš par savu jauno konkurentu Abolu bija ātrāks un guva vieglu uzvaru. 3000 m slidojumā sasniedzi labāki rezultāti kā pagājušā svētdienā: 1. Bērziņš 5:28,1 min.; 2. Tabaks 5:32,7; 3. Bite 5:36,4; 4. Abols 5:38,4; 5. Belinš 5:46,0; 6. Krastiņš 5:51,9. 3000 m slidojumā sacentās arī iesācēji. Visiem 13 dalībniekiem bija kopējs starts. Uzvaru panāca jaunais Jānis Stērste, kas sevi atestēja kā krietnu jaunās audzes slidšķrējēju. 3000 m slidojuma tehniskie rezultāti: 1. Stērste 6:36,5 min.; 2. Porga 6:40,9; 3. Jānis Bērziņš 6:41,2; 4. Meijers 6:41,4; 5. Voičulis 6:41,9; 6. Kūļa 6:43,0.

Ledushokejā sacentās abas latviešu spēcīgākās vienības US un bij. ASK. Tā bija šīs sezonas pirmā ledushokeja sacensība, kādēļ vēl neredzējām pietiekoši veiklus slidojumus un spēli. Hokejisti nereti zaudēja ripu neizdevušos slidojumus. Kaut gan spēle risinājās visai vienlīdzīgi, tomēr 2—1 (1—1; 1—0) uzvaru guva US vienība. Pirmie vērtus savā labā panāca bij. ASK slēpotāji, kad Putniņš no kreisās malas ierādīja ripu vērtos. Pēc šīs brīža rezultātu izlīdzināja Klāvs. Nākošās divās trešdaļās US vienībai vērtus guva Muške un Pētersons. US vienība vakar spēlēja: Fīšers; Vedējs; Paegle; 1. maiņā — Blukis, Pētersons, Klāvs. 2. maiņā — Muške un Bauris. Bij.

ASK: Makulēvijs; Putniņš, Pētersons, 1. maiņā — K. Zilpaušs, Vitoliņš, Koneckis; 2. maiņā — Veide un R. Pakalnis. Sacensību labi vadīja H. Zajuks.

Daiļslidošanā notika demonstrējumi, kurus piedalījās visi latviešu izcilākie ledus mākslinieki — Vileņiņš, Ziverts, Lieļāne, Bērziņa, Apine un Saleniece. Demonstrējumi bija laba izpildījuma, kaut gan mūsu daiļslidotāji pavisam maz trenējušies.

Uzvarētāji saņēma balvas, kurās izdalja ACS «Atpūta un dzīvotprieks» sporta daļas vadītājs Bičtags. Sacīkšu informācija nepavisam neapmierināja, jo tā bija nepareiza. Par to vajadzēja parūpēties sacīkšu vadībai; kā arī par to, lai informēti būtu arī daudzie skatītāji — vācu karavīri.

Dimitrijs Štams — Rīgas meistars galda tenisā

Vakar un aizvakar ACS «Atpūta un dzīvotprieks» sporta daļa rīkoja Rīgas meistarsacīkstes galda tenisā. Tās bija otrās galda tenisa sacensības šīn rudenī. Ja viriešu klasēs dalībnieku skaits bija it liels — 70, tad pavisam savāds stāvoklis bija sievietšu grupā. Uz Rīgas meistartitulu sievietēm pretendēja tikai viena galda tenisiste — Z. Bērziņa. Šīs sporta veids sievietēm ļoti piemērots, tadē, tāda neaktivitāte ne ar ko nav izskaidrojama. Sacīkstēs piedalījās arī 11 vācu karavīri, kas gan, spēlējot bez treniņiem, nesēja gūt labākas sekmes.

Viriešu vienspēlē Rīgas meistarsacīkstēs guva latviešu labākais galda tenisa spēlētājs Dimitrijs Štams. Fināla sacensībā viņš uzvarēja Alfrēdu Zvirgzdīņu 13—21, 14—21, 21—19, 21—19, 22—20. Šī

sacensība risinājās ļoti spraigi, un Štama uzvara nebūt nebija pārliecinoša. Par ne mazāk teicamu galda tenisistu izvirzījies 3. vietas ieguvējs Kalnciems, kas uzvarēja Čehoviču (4. v.), bet zaudēja Alfr. Zvirgzdīnam 21—12, 12—21, 19—21. 5. vietā ierindojās Ekups un 6. — Bergs. No vācu karavīriem labāko spēli rādīja Schiering, kas pieveica Eglti 21—10, 21—9 un Poruku 18—21, 21—18, 21—16. Šai klasē startēja 60 dalībnieku.

Jaunatnes klasē Rīgas meistartitulu ieguva Dainis Pliķgalvis, kas finālā uzvarēja Reppiku 17—21, 21—9, 21—19. 3. Movēis un 4. jel-

gavnieks Peskuts. Jaunatnes klasē piedalījās 16 spēlētāji.

Viriešu dubultspēlē meistarpāris vēl nenoskaidrojās, jo izšķīrošo sacīksti vairs neizdevās noturēt. Fināla iekļuvuši Štams, Alfr. Zvirgzdīns un Kalnciems, Čehovičs. Štamam ar partneru nav neviena zaudējuma, bet Čehovičs — Kalnciems zaudējuši Štamam un Alfr. Zvirgzdīnam 16—21, 19—21. Fināla spēlē noskaidrosies, vai Štams un Alfr. Zvirgzdīns vēlreiz gūs uzvaru. Ši atlika sacensība notiks svētdien, 7. decembrī, plkst. 12 Jēzusbaznīcas ielā 3. 3. vietā ierindojās Arv. Zvirgzdīns un Rep-

ņiks, kas zaudēja Kalnciemam, Čehovičam 22—20, 19—21, 19—21. Vācu karavīri Heinrich, Lihnert uzvarēja Dzeni ar Eglti 21—17, 21—14. Dubultspēlēs piedalījās 16 pāri.

Meistars D. Štams.

1941. GADS EIROPAS VIEGLATLĒTIKAS LAUKUMOS.

Eiropas vieglatlēti sasnieguši 9 jaunus pasaules rekordus

Katru gadu beidzoties vieglatlētikas sezonai, statistiķi sakopo gada labākos rezultātus, lai tad minētos un sekundes, metri un centimetri izārtu, kas sasniegts un kas vēl palicis neizsniegts. Šodien «Sporta Pasaule» sāk publicēt Eiropas 1941. gada 6 labākos vieglatlētnes. Kaut arī šogad pāri Eiropai ir brākusies kara vētra, tomēr mūsu kontinenta izcilākie vieglatlēti pratuši realizēt daudzus teicamus rezultātus. Pirmīgi pretēji, kā tas bija Pasaules kara laikā, kad sporta dzīve galīgi aplūsa, tagad arī karš nav spējis traucēt noturēt vieglatlētiķu daudzus ievērojamas sacensības, pat valsts sacīkstes. Eiropas vieglatlēti šogad realizējuši 9 jaunus pasaules rekordus, no kuriem 4 rekordus sasnieguši Vācijas atlēti. Vācu izcilais vidusdistancnieks Harbig jaunā pasaules rekorda laikā veicis 1000 m distanci. Viņš palīdzējis jaunā pasaules rekordu sasniegt arī Vācijas 4x800 m stafetes vienībai. Lampert labojis pasaules rekordu diska mešanā. Vācu jaunās paaudzes solotājs Gritnes kluis pasaules rekordists 2' stundu soļojumā. Pārējie jaunie pasaules rekordisti ir: zviedrs Hagg — 1500 metros, ungārs Csaplar — 20 km skrējienā un zviedru ievērojamais solotājs Mikaelssons — 15 km, 30 km un 1 stundas soļojumos. Bez Mikaelssona pastāvošos pasaules rekordus pārspējuši arī vācu solotāji — Schmidt (30 km) un Fritz Schwab (1 stunda). Eiropas 1941. gada bilance kā redzams ir bagāta vairākiem augstvērtīgiem rezultātiem.

100 m skrējienā vadošo vietu ieņem divkārtējais Eiropas meistars Osendarp (Holande) un jaunā franču sprinta zvaigzne Valmy. Viņš sasnieguši vienādu 10,4 sek. laiku. Interesanti atzīmēt, ka Valmy pirmo reizi plašāku ievēribu izpelnījās 1937. gadā, kad viņš uzvarēja Francijas skolnieku sacīkstēs, veicot 100 m 11,4 sek. Tagad Valmy izvirzījies jau Eiropas labāko sprinteru priekšgalā. Aiz Osendarp un Valmy nākošās vietas ieņem vācietis Scheuring, kopīgi ar 3 itāliem — Monti, Mariani un Tito. Viņi visi 100 m veikuši 10,5 sek.

200 m distancē ievērojami labāk par pārējiem noskrējis Vācijas pāreiz ātrākais vīrs Jakob Scheuring. Viņa laiks — 21,0 sek. Kā 2. seko Osendarp (Holande) 21,4; 3. Mariani (Itālija) un Valmy (Francija) abi 21,6; 5. Harbig un Mellerowics (abi Vācija) 21,7. Scheuring otra lielais panākums ir, ka viņš šogad 6 labākos eiropiešu vidū ierindojies vēl arī 100 m un 400 m skrējienos.

400 metrus šogad dominējuši vācu un itāļu sportisti. To apliecina 6 ātrāko 400 m metrinieku saraksts, kur pirmais ir Harbig (Vācija) 46,7 sek.; 2. Lanci (Itālija) 47,1; 3. Missoni (Itālija) 47,9; 4. Ahrens 48,4; 5. Scheuring un Georg Müller (vīri, Vācija) 48,5.

800 m skrējienā beidzot ir piedalījusies Itālija Lanci sapti. Viņš šogad uzvarējis savu seno konkurentu — 3 kārtējo pasaules rekordistu Harbig, kā arī sasniedzis šīs sezonas teicamāko laiku — 1:49,0 min. Harbig (Vācija) seko 2. vietā ar 1:49,2 min.; 3. Giesen (Vācija) 1:51,1 min.; 4. Malmberg (Zviedrija) 1:51,5; 5. Hansenne (Francija) 1:51,6; 6. Seibert (Vācija) 1:51,8.

Eiropas labākie sprinteri — Scheuring (Vācija) un Osendarp (Hol.).

Meistari sportā - varoņi kara laikā

MICHAEL MURACH (LIELVĀCIJA).

«Tāda pati enerģiska un droša cinitājs kā ringā, viņš bija arī kara laikā,» tā sporta un kara biedri atceras Vācijas varoņo dēlu Michael Murach, kas tagad nav vairs viņu vidū. Drosmes pārpilnais Murach kritis varoņa nāvē Anstrumu frontē. Lielvācija ar viņu zaudējusi krietnu karavīru un vācu boksa sports vienu no saviem izcilākajiem spēkiem.

Pirmo ievērojamo starptautisko panākumu Murach atzīmēja olimpiskās spēlēs 1936. gadā Berlīnē. Viņš pusvidējā svarā izcīnīja sudraba medaļu. Pusfinālā Murach uzvarēja frančuīti Trite. Izšķirošā cīņā Murach pēc punktiem zaudēja izcilam Somijas pārstāvim Siurō. Sākoties lielajam austrumu kara gājienam pret boļševikiem seno olimpisko pretinieku — Siurō un Murach ceļi atkal krustojās. Viens Vācijas, otra Somijas karavīru rindās viņi tagad cīnījās kopējā frontē pret ienaidnieku. Murach krita varoņa nāvē. Pēdējās ziņas vēsta, ka Siurō ievainots rokā. Ar viņš vairs nevarēs atgriezties ringā...

Savas dzīves labāko formu Murach sasniegta 1937. gadā, kad viņš Milānā kļuva Eiropas meistara titula īpašnieks pusvidējā svarā. Toreiz pusvidējā svarā kategorijā bija sevišķi spēcīga konkurence. Pirmajās cīņās Murach pārliecinoši uzvarēja itāli Garbarino un spēcīgo dāni Petersenu. Pusfinālā Murach

pārspēja izcilu zviedru bokseri Oskaru Agrenu. Finālā Murach sastapās ar straujo ungāru Mandi, kas pirms vairākiem gadiem savas lieliskās spējas rādīja arī rīdziniekiem. Murach un Mandi izšķirošā sacensība izvērtās par vienu no Eiropas meistarsacīkšu augstvērtīgākām un intriģošākām cīņām. Abi pretinieki centās pastāvīgi būt uzbrucēju lomā. Pēdējā gājienā pārsvaru guva Murach, izcīnot uzvaru un Eiropas meistara godu. Kā Eiropas labāko pusvidējā svarā pārstāvi Murach 1937. gadā ieda-

līja arī Eiropas vienības sastāvā cīņā pret Ameriku. Līdz ar pārējiem Eiropas teicamākiem bokseriem viņš devās pāri okeānam. Amerikā atkārtoti Murach apliecināja savu lielisko gatavību. Viņš abās Eiropas un Amerikas starptautiskajās sacīkstēs atzīmēja uzvaras, pārspējot labākos amerikāņu pusvidsvārus. Ar šīm uzvarām Murach sevi pierādīja par pasaules labāko pusvidējā svarā bokseri.

Loti sekmīgi enerģiskais uzbrucējs Murach reprezentējis Vācijas krāsas arī valsts sacīkstēs. Viņš valsts vienībā cīnījies 18 reizes. Kā izlases vienības dalībnieks Murach guvis 16 uzvaras. Tikai 2 reizes viņam nācies atstāt ringu kā zaudētājam. Savas spidošās boksera gaitas Murach sāka 1935. gadā, kad viņš pirmo reizi izcīnīja Vācijas meistara titulu. Viņam Vācijas meistara godus piekritis pavisam 5 reizes. Sākot ar 1937. gadu Murach Vācijas meistara medaļu ieguva nepārtraukti līdz 1940. gadam. Lielvācija jau bija ierauta kārtā, kad Murach sekmīgi turpināja aizstāvēt pusvidējā svarā meistara godu.

Murach kā teicamu piemēru mūžīgā piemiņā paturēs visa Vācijas plašā bokseru saime. Viņš ar savu lielisko, drošo cīņas veidu — nepārtraukti uzbrūkt, vienmēr tikai uzbrūkt — ir parādījis sevi par vienu no visapbrīnojamākiem un enerģiskākajiem cīnītājiem, kādi jebkad ringā redzēti.

Vācijas cīkstoņu uzvara trijvalstu sacīkstēs

Vakar Stutgartē noslēdzās Vācijas — Dānijas — Kroatijas trijvalstu sacīkste grieķu-romiešu cīņā. Pārliecinošu uzvaru atzīmēja Vācijas cīkstoņi, pārspējot Dānijas izlasi 5—2 un Kroatijas septiņnieku 7—0. Dānijas vienība, uzvarot Kroatiju 5—2, ierindojās 2. vietā.

Vācijas — Dānijas mačā atsevišķas cīņas deva šādos rezultātus: Gailja svarā dānis Johansen jau no stāvēcīņas 4:20 min. meta uz pleciem Vācijas meistaru Pulheim 4:20 min. Spalvas svarā Schmitz (Vācija) guva pārliecinošu 3—0 punktu uzvaru pār Madsen (Dānija). Ātrāko uzvaru atzīmēja vācu vieglsvārs Hahn. Viņš 55 sekundēs pakļājam pieskarināja dāņu Hansen plecus. Pusvidējā svarā jaunais Vācijas cīkstoņs Gocke pēc punktiem 3—0 pārspēja Christensen (Dānija). Vienlīdzīga cīņa risinājās vidējā svarā, kur ar liesnēšu 2—1 lēmumu Krauskopf (Vācija) piekrita punktu uzvaru pret spēcīgo dāni Thomsen. Otru punktu Dānijas cīkstoņi guva pusmagā svarā. Šo panākumu atzīmēja dāņu teicamais pusmagasvars Gunner Nielsen. Viņš ar 3—0 punktu pārsvaru uzvarēja Vācijas meistaru Seelenbinder. Smagā svarā Liebern (Vācija), kas bija ievērojami aktīvāks, ar 3—0 punktu pārākumu pārspēja Möller (Dānija).

Vācijas — Kroatijas sastapšanās noslēdzās ar liespaidīgu Vācijas cīkstoņu 7—0 uzvaru. Vāci guva 6 plecu uzvaras, un tikai pusvidējā svarā cīņa izšķīrās pēc punktiem. Sākot no gailja svara līdz smagā svara kategorijai, vācu cīkstoņu uzvaru virkne bija: Pulheim (V) pieveica Schneberger (K) 4:40 min., Schmitz (V) — Sestac (K) 3:45 min., Hahn (V) — Makus (K) 3:40 min., Gocke (V) — Lucca (V) pēc punktiem 2—1, Krauskopf (V) — Varcak (K) 1:08 min., Seelenbinder (V) — Markovic (K) 2:10 min. un Liebern (V) — Gerovac (K) 11 min.

Dānijas cīkstoņu 5—2 pārākums pār Kroatiju izveidojās sekojoši: Gailja svarā Johansen (Dānija) uzvarēja Schneberger (K) 3 minūtēs. Spalvas svarā Madsen (D) pieveica Sestac (K) pēc punktiem 3—0. Vieglā svarā Makus (K) me-

ta uz pleciem Hansen (D) 2:25 min. Pusvidējā svarā Christensen (D) guva plecu uzvaru pār Lucca 11 minūtēs. Vidējā svarā Thomsen (D) pēc punktiem 2—1

uzvarēja Varcak (K). Pusmagā svarā Nielsen (D) pieveica Markovic (K) 2:10 min. Smagā svarā ar rokas notvērīenu Gerovac (K) apvēla uz pleciem Möller (D) 14:50

Celojums pa Eiropu

▲ Vīnes — Budapeštas pilsētu sacīkste svaru celšanā noslēgusies ar vīniešu uzvaru. Vīnes svaru celāji sasnieguši 1657,5 kg kopsummu, kamēr Budapeštas pārstāvji uzcēlušī 1587,5 kg. Sacīkstēs reālizēti 3 jauni Ungārijas rekordi. Tos sasnieguši: spalvas svarā — Tegla abrocigā spiešanā 85 kg, raušanā 92,5 kg un pusmagā svarā — Hurnyadi spiešanā 100 kg.

▲ Starptautiskā slēdkrietas savienība oficiāli apstiprinājusi zviedru ātrslidotāja Akes Seyffartha pagājušā ziemā Davosā sasniegto pasaules rekordu 5000 m slidojumā — 8:13,7 min. Līdzšinējais pasaules rekords 8:17,2 min. piederēja norveģim Ballangrudam. Seyffartha uzrādītais laiks 3000 m distancē 4:47,4 min., kas arī pārspēj paštāvīgo Ballangruda pasaules rekordu 4:49,6 min., nenokārtoto formālitāte dēļ par pasaules rekordu nav apstiprināts. Tādi 3000 m pasaules rekorda īpašnieks joprojām paliek Ballangruds.

▲ Par ievērojamāko šīs sezonas ziemas sporta sarīkojumu solās izvērties pasaules meistarsacīkstes slēpošanā, kas risināsies laikā no 6. līdz 15. februārim Garniš-Partenkirchenā. Bez vācu slēpotājiem, savu līdzdalību pasaules meistarsacīkstēs pazinojuši arī somi un rumāņi. Sacīkstes jo intriģošākas padara tas, ka sacensībās startēs arī norveģi, kas pagājušā gadā pasaules meistarsacīkstēs nepiedalījās. Gandrīz vien valsts labākie slēpotāji pašreiz ir karavīri, kādēļ jāpateicams, ka militārā patruļu slēpojumā piedalīšies daudzi ievērojamī spēki, kas līdz ar to izvirzīs grūto patruļu slēpojumā par vienu no galvenajiem sacensībām.

▲ Zviedrijas boksa sporta jaunākā sensācija ir bijušais Eiropas profesionālo bokseru pusmagā svarā meistars Johns Anderssons. Viņš šoreiz gan nav ievēribu izpelnījies ar uzstāšanās ringā, bet ar to, ka zviedru policijai izdevies atklāt kādu lielu tabakas un kafijas preču afēru, kuras galvenais vainīgais ir kādreizējais Zviedrijas boksa sporta lepnums Anderssons. Jā, dažreiz ievērojams sportists var nokārt arī tik tālu.

▲ Itāļu bokseru saimē atklāta jauna zvaigzne — tikai 18 gadus vecā Asvensio Botta personā. Viņš cīņā dēļ Itālijas profesionālo bokseru vieglā svara meistara titula jau 1. gājienā ar knock-out sītiš titula aizstāvētāju Bisterzo. Pēdējais ir arī Eiropas meistara titula īpašnieks. Botta tuvākos nākotnes nodomos tagad ietilpst, atņemt savam tautietim Bisterzo arī Eiropas meistara godu.

Austria zaudē 0 — 7

Vīnes futbola meistariņi negaidīti zaudēja pieciem Austrija vienībām — Admira 10.000 skatītāju klātbūtnē pārspēja meistariņus favorītu ar katastrofālu 7—0 (3—0) rezultātu. Pārējās spēlēs deva šādas iznākumus: FC Wien uzvarēja Vienna ar 4—0. Gracas Sturm pieveica Floridsdorfer AC 3—0 (2—0). Meistariņi, neskatoties uz vakar piedzīvoto zaudējumu, tomēr vadā vēl ir Austrija vienība.

NEUSEL UZVAR SEIDLER. Vakar Berlīnē notika vesela virkne profesionālo bokseru cīņas. Ievārdīgā Strassburgas bokseris Kutz smagā svarā 8. roundos pēc punktiem pieveica itāli Lazzari.

Arī Vācijas vidējā svara meistars Besselmann tikai 8 roundos spēja izcīnīt punktu uzvaru pret šveiciešu Flury. Izcilais zviedru smagasvars Tandberg, kā jau vārda gaidīt, pasīca pārliecinošu uzvaru pār Joist (Manheima), kas 6. roundā piedāvāja knock-out zaudējumu. Vakara cīņu degpunktā tomēr atradās abu vācu izcilu bokseru Neusel un Seidler sastapšanās. Pirmajos roundos Seidler nemīgi uzbrūka, bet Neusel teicami aizsargājās. Sēkot ar 4. roundu pārsvars tomēr nosvērās 10 kg smagākā Neusel pusē. Nācējā vairs Seidler teicami labas rokas sītiņi — Neusel prātā no tiem izvairīties. Pēc 8. rounda Seidler padāvās. Līdz ar to pēdējā uzvara piekrita Neusel.

Palusalu — dzīvs

Tagad no Helsinkiem pienākusi noteiktas ziņas, ka no boļševikiem izglābies igauņu slavenais cīkstonis, divkārtējais Berlīnes olimpisko spēju uzvarētājs Kristjans Palusalu. Par savu brīnīgo izglābšanos Palusalu pastāsta, ka pēc mobilizēšanas viņš aizsūtīts uz Sibīriju lidlauku būvē. Kopā ar vairākiem saviem tautiešiem Palusalu mēģinājis aizbēgt, bet boļševiku sardze viņus notvērusi. Palusalu aizsūtīts uz Archangeļsku, kur par bēgšanas mēģinājumiem viņam piespriests nāves sods. Pēdējā brīdī boļševiki negaidīti Palusalu uzaicinājuši nodot zvērestu, ka viņš brīvprātīgi dosies uz fronti un cīnīsies kā boļševiku karavīrs pret ienaidnieku. Redzot šai priekšlikumā vienīgo izglābšanos iespēju, Palusalu arī nodevis zvērestu. Viņš nosūtīts uz somu fronti, kur jau pirmā kaujā Palusalu atkal mēģinājis bēgt. Šoreiz tas viņam arī izdevies. Izmantojot boļševiku apjukumu pēc neveiksmīga uzbrukuma, viņš devies uz somu pozīcijām, kuras laimīgi saņēdējis. Liels prieks par Palusalu izglābšanos valda igauņu tautā. Jā, brīnims ir noticis — igauņu estīprais Kristjans dzīvo!

DIVEJĀDI FUTBOLISTI.

Negaidītu pārsteigumu piedziņvoja tie futbola cīnītāji, kas noraudzījās Dresdener SC futbolistu sacensību ar Vīnes Admira vienību Tschammer kausa izcīņā. Pirms spēles bija paredzēta priekšsacīkste, kura tad arī nesa negaidīto pārsteigumu: laukumā ieradās sveši, nepazīstami futbolisti. Tikai pēc ilgākas pēlšanas skatītāji pazina iemīļotus filmaktierus! Ne mazāk pārsteigtas bija arī pašas filmzvaigznes, kas ieradās filmēt; ieraugot, ka laukumā iežoga 40.000 skatītāji, isti skatītāji, kas saprot futbolu... Sekoja vairākas kuriozītātes pilnas minūtes. Tā filmaktieris Rene Deltgen nesita pa bumbu, kad tā pieripoja viņa kājam, bet apjukumā izvairījās no bumbas. Arī pārējie «futbolisti», skatītājiem par prieku, bija galīgi samulsuši. Apjukums tomēr neturpinājās pārāk ilgi. Atjautīgie filmaktieri drīz atguva savu aukstasinību un nodemonstrēja skatītājiem it glītu spēli. René Deltgeu šajā laikā iesīta divus vārtus, tā kā skatītāju sajūsmā kļuva arvien lielāka.

Arī tie 100.000 skatītāji, kas 22. jūnijā noskatījās futbola meistariņbas finālā spēli starp Schalke 04 un Rapid, negribot kļuva «filmzvaigznes» — tos uzpēma filmā. Tā bija filmu režisora R. A. Stemmele viltība, kas patlaban inscenē un filmē Bavaria filmu «Lielā spēle», kurā tēlotāji futbolistu prieku un bēdas. Lai filma atstātu dabīgu iespaidu, tad notika lieli sagatavošanās darbi. Valststreners Josef Herberger 5 nedēļas trenēja filmaktierus futbola mākslā, bet valsts sporta vadītājs von Tschammer un Osten filmas vajadzībām režisora rīcībā nodeva izlases spēlētājus Jahn, Müller, Hoffmann, Walter, Appel, Nackel, Graf, Kupfer, Gellesch, Tibuluski, Goede, Lehner, Eppenhoff, Balogh un Banerufend. Šie savas lietas speciālisti kopā ar filmu zvaigzņiem tad arī veidos tās vienības, kas cīnīsies «Lielajā spēlē». Filmas saturs ir ļoti interesants, tā kā arī nepacietību gaidāms brīdis, kad «Lielā spēle» parādīsies uz Rīgas kinoteātru ekrāniem.

Kad bagātā krustmāte dodas slēpot...

»ADTRIK« Trikotāžu un aditu preču uzņēmums RĪGĀ, ADOLF HITLER IELĀ Nr. 129/133

Stalīna gada upuri

VERNERS KRASTIŅŠ.

Aiz Vitola skrīen Krastiņš.

Sīkstais un neatlaidīgais zemgalietis Verneris Krastiņš bija mūsu labākais vidējo distancu skrējējs, kas neskaitāmas reizes aizstāvējis dzimtenes krāsas valstu sacīkstēs. Krastiņš bija vairākkārtējs Latvijas meistars un vēl tagad nepārspētā rekorda īpašnieks 800 m skrējienā — 1:58,0 min. Bez tam Krastiņš skrēja arī jelgavnieku vienībā, kas sasniegta labāko rezultātu 3x1000 stafetē. Bolševiku laikā Kauņā notiekošajās Baltijas meistarsacīkstēs latviešu vienība sasniegta jaunu rekordu 4x400 m stafetē. Arī Krastiņš palīdzēja kalināt šo rekordu. Un beigās vēl jāpiezīmē, ka Krastiņam pieder visu laiku otrā labākais sasniegums 1500 m distancē — 4:01,6 min., ko viņš panāca sīvā duellī ar V. Vitolu, kas šai skrējienā uzstādīja pašreizējo rekordu.

Tie nu būtu Vernera Krastiņa iz-

cīnītie panākumi. Izsekosim labāk mūsu meistara attīstības gaitu. Krastiņš apmeklēja gimnazijas pēdējo klasi, kad viņa modās interese par sportu. Kādu dienu, kad Rīgas-Jelgavas šosejā 2. JVG audzēkņi trenējās skrīšanā, tur ieradās arī Krastiņš. Viņš piedalījās trenīnos un 1 km skrījienā pieveica visus skolas favoritus. Sasniegtais laiks — 2:58,0 min. nav uzskatāms par spīdešu, bet pamats tālākai sporta karjērai bija likts. Turpmāk Krastiņš jo rosīgi trenējās vidējo distancu skrījienos, sevišķi kara dienesta laikā. Toreiz vēlākais rekordists pirmo reizi piedalījās atklātās sacīkstēs Klaipēdā, kur viņš izcīnīja 4. vietu 1500 m skrījienā. Pēc kara dienesta iestājās mazs atslābums, bet tad neatlaidīgais arārdēls no jauna ieradās skrījeclā. Panākumi neizpauka. 1933. g. viņš 800 m skrījienā ieguva 2. vietu meistarsacīkstēs, bet 1935. g. jau pirmo reizi laboja Latvijas rekordu veicot 800 m 1:53,8 min. Vēl divas reizes viņš pārspēja šo sasniegumu: 1936. g. — 1:53,2 min. un 1937. g. 1:58,0 min. 1936. g. Krastiņš uzstādīja rekordu arī 1000 m skrījienā — 2:34,5 min., bet 1938. g. šo sasniegumu laboja V. Vitola. Labas sekmes Krastiņš guva arī 400 m skrījienā un vairākas reizes 4x400 stafetē startēja mūsu izlaesē vienībā.

Krastiņa panākumi sevišķi ievērojami tādēļ, ka viņam nebija pietamī sporta laukumā trenīpēm. Pēc smagiem lauku darbiem, viņš vakara stundās, vientuļi skrīja pa meža stīgām. Šis skrījeclājs arī stiprināja Krastiņa izturību.

Tagad dižā zemgalieša, ar kurū lepojas visa latviešu sportistu saime, mūsu vidū vairs nav. Kādā no baigajām jūnijā naktīm pie viņa ieradās aprūpoti čekisti un aizveda nezināmos šausmu ceļos uz plašo bada un ciešanu zemi...

Stasts

par Alīdi Niklasi

Bolševiku gadā latviešu sportistu saime piedzīvoja dažādus likteņus. Tālākās rindās stāstīsim par dežīgās latvju patrioti un mūsu visu laiku ātrākās skrījeclā Alīdes Niklases liktenīgām gaitām.

Jau pēc bolševiku bandu iebrukuma Latvijā šī, latvju sportam daudz slavas sagādājusē sportiste, visur izturējās kā īsta latviete, nekad neslēpjot savu pārliecību. Ceļā uz Baltijas vieglatlētikas meistarsacīkstēm Kauņā līdzbraucējie novērotāji A. Rendnieks un J. Mazurs «konstatēja», ka Niklase ārkārtīgi naidīgi noskapota pret padomju. No šī brīža bolševiku spiegi sāka vērīgi sekot izcilās latviešu rekordistei gaitām. Kaut Niklase par to bija informēta, tā tomēr savu izturēšanos nemainīja. Par matu no nāves mūsu sprinta meistare atradās pēc sava Maskavas brauciena. «Ordepotā» biedrība Dinamo bija uz Maskavu sūtījusi labākos sportistus, to starpā arī Alīdi Niklasi. Braucot uz Maskavu viņai nācās būt kopā ar komjauņatnes 1. sekretāru Līberta sievu, kura arvien naivi slavēja «Stalīna paradīzi». Reizē viņa nonievāja arī visu latvisko, Niklase, nespēdama klausīties nekrietnas mēles, atspēkoja aplamos apgalvojumus un pateica atklātus vārdus. Par to dižvīra sieva draudēja:

«Jūs, kontrrevolucionāre. Par to jūs nošaus.»

Pēc ierašanās Rīgā Niklasei nācās iepazīties ar visvareno čekū, jo par to gādāja brauciena vadītājs žīds Levitāns. Latvju sportistes pratinātāji nemaz neslēpa, ka šāds «nozēgums» parasti soda ar nāvi. Vienīgi patiesa vainas nozēlošana varot spriedumu grozīt. Niklase pateica, ka viņa rīkojusier tā, kā to darītu katra krietna latviete, un, ka savus «pārkāpumus» nemaz nenožēlo. Šāda atklāta nostāja pret bolševismu pilnīgi apmulsināja čekistus. Niklasi izglāba čekistu lielā nevienprātība, kā arī apstākļi, ka viņas sportiskos sasniegumus veiklāi propagandai vēl gribēja izmantot čekas biedrība Dinamo. Čekas «pulkvedis» pēc vairākam pratināšanām paziņoja, ka viņa gan esot pelnījusi nāves

sodu, bet viņas jaunības dēļ to apžēlošot un pāraudzināšot.

Šī «pāraudzināšana» sākās ar to, ka Niklase kā politiski neuzticama nekur nevarēja dabūt darbu.

Žīds Levitāns ciniskā vajširdībā teica:

«Ko tā Niklase gan iedomājas! Tādai kontrrevolucionārei taču nedrīkst dot darbu. Viņa var būt priecīga, ka tā paliks dzīva.»

Vairākus mēnešus Niklase darvoja bez darba, līdz beidzot tā iekļuva VEF, kur viņai pateica:

«Mēs jūs pieņemam tikai tādēļ, ka esat slavēna sportiste.»

Turpmākā sastāvēšana Dinamo Niklasei kļuva neiespējama, jo uz katra soļa tai nācās sastapties ar klusiem «novērotājiem». Cerībā, ka bolševiku varas laiks nebūs ilgs, Niklase turpināja trenēties, kaut gan tas nebija viegli.

Beidzot Niklase aizgāja uz Spartaku, kur tā dabāja darbu. Tad žīds Levitāns darīja iespējamo, lai Niklasi neizlaistu no čekas biedrības Dinamo, tomēr viņa pūlēm nebija panākumu. Mēnešiem ilgi viņš nedeļa Niklasei atļauju izstāties no Dinamo. Veltas bija arī Spartaka dižbiedru pūles. Šo lietu Spartakam par labu izšķīra partija. Tomēr žīds Levitāns vēl nesamierinājās. Kad Spartaks pieteica Niklasi pirmām sacīkstēm, tad Levitāns Dinamo vieglatlētikas sekcijas vadītājam teica:

«Ja Niklase startēs, tad Dinamo un sporta komiteja to diskvalificēs, jo viņa oficiāli vēl skaitās mūsu biedrene. Pēc statūtiem to var atbrīvot tikai vieglatlētikas sekcijas valde.»

Šis Levitāna nodoms tomēr neizdevās, jo vieglatlētikas sekcijas vadītājs informēja Niklasi, un viņa kais sacīkstēs nepiedalījās.

Baismīgajās jūnijā dienās, kad apcietināja daudzus tūkstošus latviešu, arī Levitāns darīja iespējamo, lai Niklasi aizvestu uz padomju. Šo nodomu izjauca tikai nejaušība.

Tagad Niklase apņēmies trenēties ar divkārsu sparū, lai godam pastāvētu draudzīgās cīņās ar Lielvācijas augstvērtīgajām sprinterēm.

30 dienas Maskavas slimnicā

FUTBOLISTA A. SIMAŅA PIEREDZĒJUMI PADOMJU ZEMĒ.

Daudz mūsu sports un mūsu sportisti ir cietuši bolševiku varas laikā. Viens no tiem, kas pārcietis vissmagākos pārdzīvojumus, ir latviešu ilggadīgais izlaesē vienības futbolists Adolfs Simanis. Viņam 1940. gada rudenī sacīkstē Maskavā lauzta kāju. Mēnesi viņš pavadīja Maskavas labākā slimnicā, sīki iepazīstoties ar «padomju paradīzes» dzīves apstākļiem. Atpakaļ dzimtenē Simanis atgriezās kā dziļi sagrauts cilvēks. Nelīdzējais bolševiku «brīnumārstu» darbs. Laustā kāja nebija saudzēta. Šķita pat, ka Simanim vajadzēs palikt uz visu mūžu kroplim... Turpinot ārstēšanos Rīgas Sarkanā Krusta slimnicā, ārstiem tomēr izdevās novērst Maskavā radušās komplikācijas, un Simanis tagad atkal ir vesels. Iespējams pat, ka viņš nākamā sezonā atgriezās iemīļotajā futbola laukumā. Tālākajās rindās «Sporta Pasaule» iepazīstinās lasītājus ar Simaņa bagātīgo pieredzējumu krājumu padomju zemē, ar viņa bezgalīgajām ciešanām Maskavas labākajā slimnicā. Adolfs Simanis stāsta:

VIENĪGI DINAMO...

Pēc ienākšanas mūsu dzimtenē bolševiki tūlīt steidzīgi sāka norādīt visu, kas vien varēja ielīnāt, ka latvieši reiz dzīvojuši būvi un neapspiesti. Bez izpējamā likvidētas tika arī visas sporta biedrības. Slēdza arī manu biedrību — Rīgas Vandereru, kuras krāsas biju aizstāvējis jau no tās dibināšanas dienas, nepārtraukti 14 gadus. Ilgi šaubījos un domāju, vai vēl turpināt futbolista gaitas vai pavisam atstāt futbola laukumu. Tad Rīgā pazibēja spožs vārds — Dinamo. Tā bija pirmā bolševiku sporta organizācija, kas dibinājās Rīgā. Par Dinamo sportistu aprindās runāja visbrīnīgākās lietas. Dinamo esot padomju ievērojamākā sporta biedrība, kuras biedriem nekas netrūkstot. Dinamo sportisti baudot vislielāko atbalstu un darot, ko vien vēloties (šo vārdu īsto nozīmi sapratu tikai vēlāk, kad zināju, ka aiz Dinamo vārda slēpjas bolševiku drausmīgā čeka). Uz Dinamo sāka plūst visi Rīgas labākie sportisti. Pilnā sastāvā uz Dinamo pārgāja visi toreizējās futbola meistarsacīkstēs — RFK spēlētāji. Dinamo futbola vienības organizētāju priekšgalā stāvēja vairāki izcili latviešu futbola darbinieki, kurus tikai vēlāk žīdi-čekisti nobīdīja pie malas. Beidzot arī es izšķīros un aizgāju uz Dinamo. Drīz vien Dinamo rindās bija «savervētis» tuvu pie 50 Rīgas labāko futbolistu. Izbrīnā raudzījāms viens uz otru un paši sev jautājām: «Ko mēs šeit visi darīsim?»

Dinamo futbola faktiskais vadītājs žīds Jūlijs Levitāns tomēr prata mūs visus mierināt. «Proti,» viņš parasti sacīja, «Rīgas Dinamo nākošā sezonā piedalīsies vissavienības meistarsacīkstēs, bet otrā Dinamo vienība tai pašā laikā spēlēs republikas meistarsacīkstēs. Drusku pacietieties, jūs visi tūlīt saņemsiē noteiktu algu. Jums turpmāk būs jāspēlē tikai futbols. Proti, ja kāds atrodas bez darba, tas tuvākās dienās strādās labi atalgotā vietā.» Šie nepārspējamie solījumi futbolistus arī nomierināja. 1940. gada rudenī Rīgas futbolisti pazina tikai vienu biedrību — Dinamo. Visi plūda uz Dinamo.

(Turpinājums sekos.)

Smaga gan vēlāk bija vilšanās, bet kas reiz Dinamo «nagos» bija nokļuvis, tam vairs nekas cits neatlīka, kā izpildīt žīdu-čekistu pavēles. Solītos labos amatus varēja dabūt vienīgi milicijā, cietumsargos un ugunsdzēsējos. Vesela grupa pievilto latviešu sportistu labāk kļīda bez darba, nekā saistījās par žīdu kalpiem čekas padotās iestādēs.

UZ MASKAVU.

Novembra mēneša pirmajās dienās Rīgas Dinamo saņēma telegramu no Maskavas, kas savilņoja visus rīdzinieku futbolistus. Maskavas Dinamo bija atļāvusies izaicināt pie sevis viesos no «bada» un posta paglābtos latviešu futbolistus. Lielā steigā visu kārtojot, pēdējā brīdī Rīgas Dinamo vienība posās ceļā uz «brīnumpilsētu» Maskavu. Par brauciena vadītāju tika nozīmēts žīds Levitāns. Dienu pirms izbraucēšanas plkst. 12 naktī visiem braucēniem dalībniekiem bija jāierodas čekā. Tur mums augstākie žīdu-čekistu varas vīri — Noviks, Šustins un citi deva norādījumus kā izturēties padomju «paradīzē». Simtām reizū viņi uzvēra, ko mēs nedrīkstam darīt. Iznāca tā, ka mums pateica visu, ko nedrīkstam. Ko mēs drīkstam, tam nekas nepalīka pāri... Kad kāds latviešu sportists uzdrošinājās jautāt: «Bet ko tad mēs drīkstam darīt?», tad atbilde bija tāda, ka šis sportists mums nebrauca līdz.

Nākošās dienas pēcpusdienā pulcējāms stacijā, lai dotos interesantajā ceļā. Stacijā mūs gaidīja pirmais lielais pārsteigums. Milzīgos iesaipojumos mums līdz pēma Aldara limonādes, AEV šķīņkus, desas un citas daždažādas pārtikas vielas. Izbrīnā mēs jautājām: «Kam tas viss domāts? Visai zinātājs Levitāns paskaidroja, ka padomju dzelzceļos pastāvēt tādā kārtība, ka brauciena laikā vilcienos nekā nevarot dabūt. Tas viss domāts uzturam ceļā. Nobrīnājāms, kas mēs par varenēm «pasaules izēdājiem», bet labi jau, ka par mums tik ļoti rūpējas. Tad vēl pēdējās ardievas pavardītājiem, un vilciens sāka nest airvien tuvāk lielajam mērķim — Maskavai.

Rīgas turbinu un mašīnu rūpniecība

bij. G. Waldspūhli'

Rīgā, Bīķernieku ielā Nr. 18.

Tālruni: 51548, 51448

Ceļu meistaruru kursu saraksts

Latvijas ceļu direkcija, no 1941. g. 16. decembra līdz 1942. g. 15. maijam.

Kursos uzņem tikai personas ar vidusskolas izglītību. Mācības par brīvu. Trūcīgiem kursantiem paredzams izsniegt atmaksājamas subsīdijas.

Lūgumraksti ar ziņām par vecumu, ģimenes sastāvu un nodarbošanos, pievienojot skolas apliecības norakstu, izsniēdzami direkcijai līdz š. g. 10. decembrim.

Tuvākās rīgas direkcijas inspekcijā, Atr. Rosenberg's (Raiga) gatvē 29, tālrunis 27537 — darba laiks, no plkst. 8—18.

Smalkādu rūpniecība

Izgatavo:

„SOMDARIS“

Rīgā, Kaļķu ielā Nr. 12. Tālrunis 32422

Portfejus
Kabatas portfejus
Dāmu rokas somiņas
Naudas makus
un citus dažādus smalkādu izstrādājumus

Kažokādu fabrika

„DEKA“

Rīgā,
Čiekurkalnā
V. Šķērslīnijā № 3

Koku apstrādāšanas fabrika

BALTKOKS

Rīgā, Jūmāras ielā 17
Tālrunis 28404

piedāvā:
logu aptumšošanas aizkurus, dažādas krāsas u. t. t.
Turpat vajadzīgi strādnieki (vīrieti)

Kokvilnas vērptuve un lentu austuve

„Lenta“

Rīgā, Mārupes ielā 10

Fabrika

„Omega“

izpilda

velosipēdu remontus ieskaitot emaljēšanu

Rīgā
Kaļciņema ielā 36/38
Tālrunis 42665

N/U Rāpn.-tūrdzn. s-ba

J. Miķelsons un biedrs

Rīgā, Kaļpaka ielā № 21 b
Izgatavo: Vīnes krēslus
Slēpes u. c.
Koku zaģētava